

UZASADNIENIE

Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 3 marca 2023 r. nr NPII.4131.1.213.2023 Wojewoda Śląski stwierdził nieważność uchwały Nr 1048/LXI/2023 Rady Miasta Rybnika z dnia 26 stycznia 2023 r. w sprawie uchwalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg publicznych, dla których zarządcą jest Prezydent Miasta Rybnika, jako niezgodnej z art. 40 ust. 8 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1693 ze zm.) oraz art. 2 i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (t.j. Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.).

W uzasadnieniu przedmiotowego rozstrzygnięcia Wojewoda Śląski wskazał na naruszenia:

- art. 40 ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1693 ze zm.) w związku z ust. 2 pkt 2 i 3 cytowanej ustawy to jest o nieprawidłowe uregulowanie przez Radę Miasta Rybnik stawek opłat za zajęcie pasa drogowego związane z umieszczeniem w nim urządzeń i obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej.
- art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1693 ze zm.) w związku z art. 40 ust. 5 i 6 cytowanej ustawy oraz art. 2 Konstytucji RP to jest o naruszenie wymogu jasności i określoności prawa poprzez ustalenie stawki opłaty za zajęcie pasa drogowego, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 2 ustawy, w odniesieniu do wszystkich urządzeń obcych za wyjątkiem reklam.

Stanowisko Wojewody Śląskiego należy uznać za chybione.

Zakwestionowana uchwała spełnia standardy konstytucyjne oraz nie narusza cytowanych przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 1693 ze zm. zwanej dalej: „ustawą”), a to art. 40 ust. 2 pkt 2 w zw. art.40 ust. 5 i 6, art. 40 ust. 8 ustawy.

Wskazać bowiem należy, że przepis §2 ust. 1 pkt 2 uchwały należy odczytywać z uwzględnieniem regulacji §2 ust. 1 pkt 1 uchwały (poz. 4 w tabeli) oraz §2 ust. 2 uchwały. Z treści cytowanych powyżej przepisów uchwały wynika, że zakresem wskazanym w §2 ust. 1 pkt 2 uchwały są objęte urządzenia obce, za wyjątkiem tych, których dotyczą regulacje §2 ust. 1 pkt 1 uchwały (poz. 4 w tabeli) oraz §2 ust. 2 uchwały. Tym samym zarzut jakoby Rada Miasta Rybnika w §2 ust. 1 pkt 2 uchwały

uregulowała stawkę za zajęcie pasa drogowego wszystkich urządzeń obcych, za wyjątkiem reklam (w tym urządzeń liniowych) jest chybiony. Co za tym idzie nieuzasadnionym jest również zarzut jakoby Rada Miasta Rybnika uregulowała z naruszeniem przepisów prawa stawki opłat za zajęcie pasa drogowego z uwagi na umieszczenie w nim obiektów, jak i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, których to opłat dotyczą regulacje: §2 ust. 1 pkt 1 uchwały (poz. 4 w tabeli), §2 ust. 1 pkt 2 uchwały (poz. 3 w tabeli), §2 ust. 2 uchwały (poz. 2 w tabeli), w ocenie organu kompletne i spójne z art. 40 ust. 8 ustawy. Zarzut naruszenia art. 40 ust. 2 pkt 1 ustawy można by ocenić jako zasadny, niemniej jednak w ocenie prawodawcy lokalnego naruszenie przepisu prawa w tym przypadku nie jest istotne, albowiem trudno wyobrazić sobie inny rodzaj robót niż nadziemne, podziemne i naziemne, a nawet gdyby przyjąć, że jest takie to nie skutkuje stwierdzeniem nieważności uchwały w całości, a jedynie w tej części.

Co za tym idzie w ocenie organu zakwestionowana uchwała jest zgodna z cytowanymi w niniejszym piśmie przepisami prawa, a ponadto spełnia standardy z Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 283, ze zm.) - w szczególności §143 w zw. z §6.

Wobec poczynionych wyżej rozważań nie można zgodzić się z organem nadzoru, że uchwała Nr 1048/LXI/2023 Rady Miasta Rybnika z dnia 26 stycznia 2023 r. w sprawie uchwalenia wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg publicznych, dla których zarządcą jest Prezydent Miasta Rybnika została podjęta z naruszeniem prawa skutkującym stwierdzeniem jej nieważności.